

Važení Kamennoporubčania,

myslel som si, že tentokrát to pôjde s napísaním tohto príhovoru ľahšie. Ale ako sa zostávajúci čas roka 2021 postupne skracoval, množili sa vo mne pochybnosti o tom, čo by som vlastne mal napísať. Povestnú čerešničku na tejto kope pochybností zasadilo nedávne vypočutie si rozhlasovej relácie na tému „múdrosť“. Čo a ako napísať, aby to s odsupom času nevyznelo ako nezmyslené mudrovanie bez pravdy, ktorá neprestane byť pravdou plynutím dejín?

Vrátim sa späť k môjmu cestovateľskému zážitku zo začiatku roka 2020 – k výletu do Tanzánie s hlavným cieľom vystúpiť na najvyšší vrchol pohoria Kilimandžáro. S odstupom času si čím ďalej, tým viac uvedomujem iný význam tejto cesty. Niežeby bolo dosiahnutia vrcholu nepodstatné. Určite by neúspešný výstup pokazil dojem z výpravy. Oveľa dôležitejšie pre mňa bolo čiastočné spoznanie života v Tanzánii. Prvým zážitkom bol moslimský taxikár, ktorý nás viezol z letiska na hotel. Nie nebáli sme sa mu zveriť a počas cesty nám celkom vtipným rozprávaním opísal jeho rodinu s dvomi manželkami a vzájomné hašterenie sa. Túlanie sa po meste pred a po výstupe nám ponúklo pohľad na chudobný život miestnych ľudí. Aj keď sme boli so synom medzi domorodcami osamotení cudzinci, žiadne obavy o vlastnú bezpečnosť neexistovali. Neexistovali až do momentu, keď nás pár hodín pred odchodom na letisko oslovili policajti riešiaci akúsi dopravnú situáciu na ceste, či je všetko v poriadku. „A prečo by nemalo byť?“ – pýtal som sa sám seba. „Ja si to užívam, ja sa cítim dobre!“ – spomenul som si na slová nášho najznámejšieho slovenského kapitána. Stačila jedna otázka so snahou pomôcť a už sa vynorilo zrnko pochybností. Najväčším pozitívom našej výpravy pri výstupe bol jej vedúci – Honest. Honestovi môžem vyčítať akurát tak trošku unáhlený posledný deň výstupu z posledného tábora na vrchol a späť. Zrejme sme ho oklamali svojím zjavom a zvolil pre nás rýchlejší výstup, ako bolo pre nás vhodné, následkom čoho sme posledných 200 výškových metrov pod vrcholom bojovali s nedostatkom kyslíka. Ale tie uznanlivé výkriky japonských turistov, ktorých sme pri výstupe po svahu vulkánu Kibo predbiehali stáli za to. Honest bol človek pokojný, vtipný a k tomu pridal každodenné opisy spoločenského a politického života v Tanzánii. Po ceste späť z výstupu sme spoznali Honestovho otca. Vtipné bolo jeho rozprávanie o jeho žijúcej starej mame, ktorej vek síce nevedel presne, ale odhadoval ho na 115

rokov. Rozprával nám o nevyhnutnej medzigeneračnej podpore, o zmenách v správaní spoločnosti pod vplyvom jej postupného bohatnutia.

Tak, a už je zo mňa influencer. Prečo som to vlastne na tomto mieste napísal? Po ceste späť sme mali zastávku v Amsterdame. Keď som v letiskovej hale a na zástavke hromadnej dopravy sledoval dokonale upravených ľudí oblečených podľa poslednej módy, ľudí, ktorí sa náhlili, strkali do seba, mali zamračené tváre, hľadeli do mobilov alebo nervózne na tabuľu s príchodmi a odchodmi dopravných spojov, tak som zistil, že zrazu hľadím očami Tanzánca na našu „vyspelú“ európsku spoločnosť. Stačilo mi desať dní, aby som náš svet vnímal očami človeka z inej kultúry. Nebol to príjemný pohľad, tak som čo najrýchlejšie skonvertoval na bežného stredoeurópana.

Napísal som to celé preto, lebo sa obávam nenávisti, ktorá vládne v spoločnosti. Skúsme sa aj my pozrieť na konanie toho iného jeho očami. V relácii venovanej múdrosti, som zachytil, že spoznávanie samého seba funguje v troch rovinách: 1 - v tom, ako sa vidím sám, 2 – v tom, ako ma vidia iní, 3 – v tom, ako bude na mňa nazerané v kontexte histórie. Snažme sa žiť tak, aby nám história neukázala, že sme sa vo svojich postojoch zásadne mýlili. Nevyhnutným predpokladom toho je náhľad na daný problém zo všetkých uhlov pohľadu a nie utvrdzovanie sa v mojom postoji vnímaním stále tých istých zdrojov. Je veľmi jednoduché zasiať zrnko pochybnosti (tak ako sa to nechtiac podarilo policajtom v Tanzánii). Zrnko, z ktorého môže vyrásť burina, vďaka ktorej nevidíme lán obilia.

Ďakujem zamestnancom obce a zamestnancom spoločnosti Porubské služby, s.r.o., za odvedenú prácu počas uplynulého roka. Ďakujem poslancom obecného zastupiteľstva za rady a pomoc. Ďakujem všetkým, ktorí nejakým spôsobom prispeli k športovým a kultúrnym aktivitám v obci Ďakujem Vám všetkým, ktorí ste trpezliví k vedeniu obce napriek tomu, že nie všetko robíme podľa vašich predstáv. A aby som nezabudol, ospravedlňujem sa ak som niekomu hocijakým spôsobom ublížil.

V novom roku kvapku smoly, lyžičku hrdosti, hrnček radosti, kotlík úspechu, jazierko peňazí, more šťastia, oceán lásky a celý vesmír zdravia želá

Starosta obce, Pavol Sandanus